

Megsárgult lapok - Nem véd? volt, jól megvédték (O.J. ha fut)

2012 szeptember 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

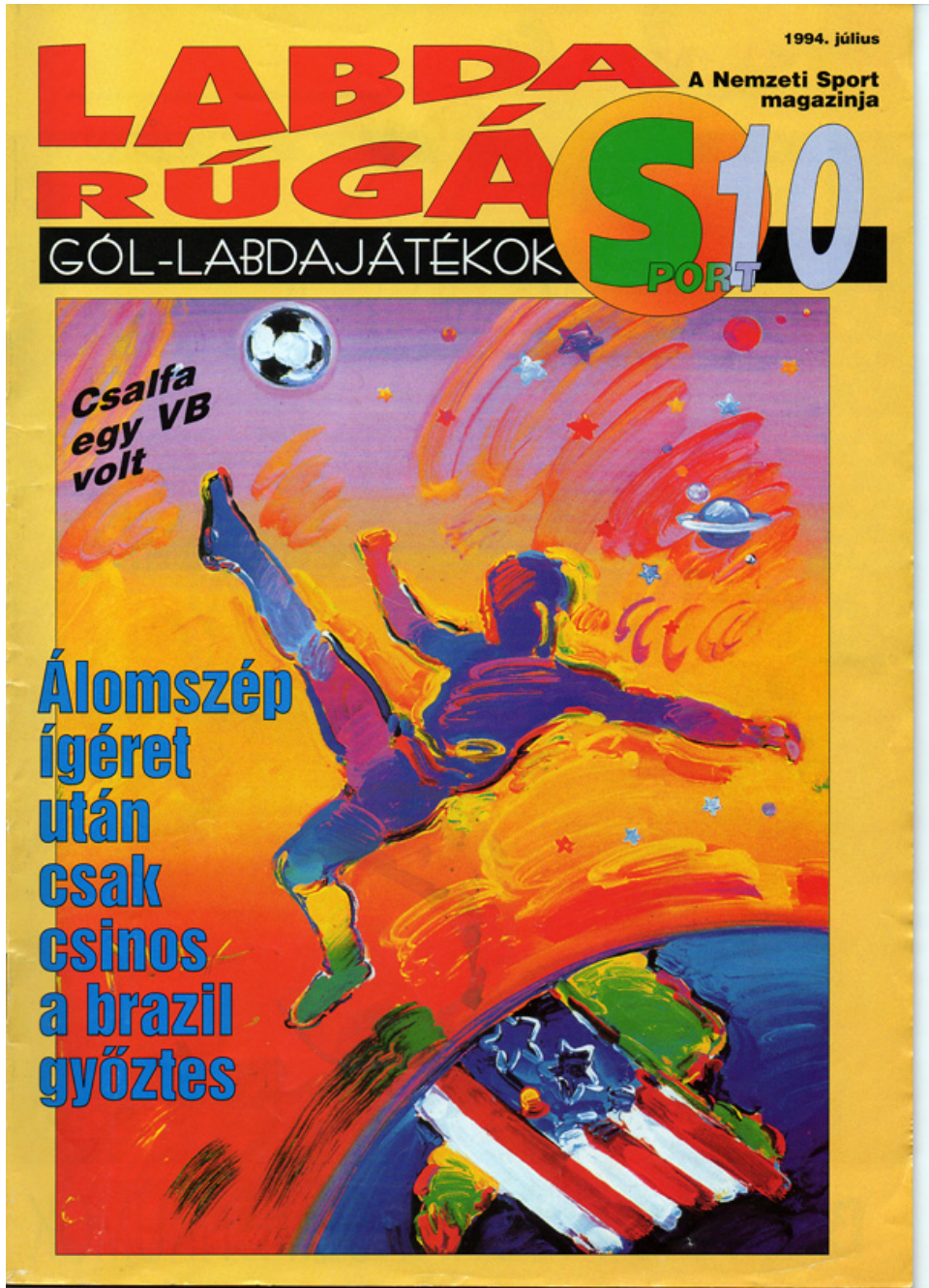
- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az ismertségét és népszerűségét legnagyobb arányban növel? mainstream sport napjainkban az amerikaifutball - Magyarországon, de a világ sok más táján is. Amikor írok róla, hozzá szoktam tenni eposzi jelz?ként: az el?ítéletek által leginkább sújtott sport.

Mégis, a kép, amit sugároz magáról, a szellemiség, amit megtestesít, a hatékonyság, amivel híveket szerez magának, jóformán bármely ellenállást legyőz, s hiába gondolták nemrég még oly sokan, hogy ez egy hülyeség - "buta hústornyok gyömöszölik egymást a sárban, meg verekednek" -, számarányuk egyre csökken, ahogy azoké is, akiknek hiába magyaráznánk, hogy (ez) a foci nem a rögbi.

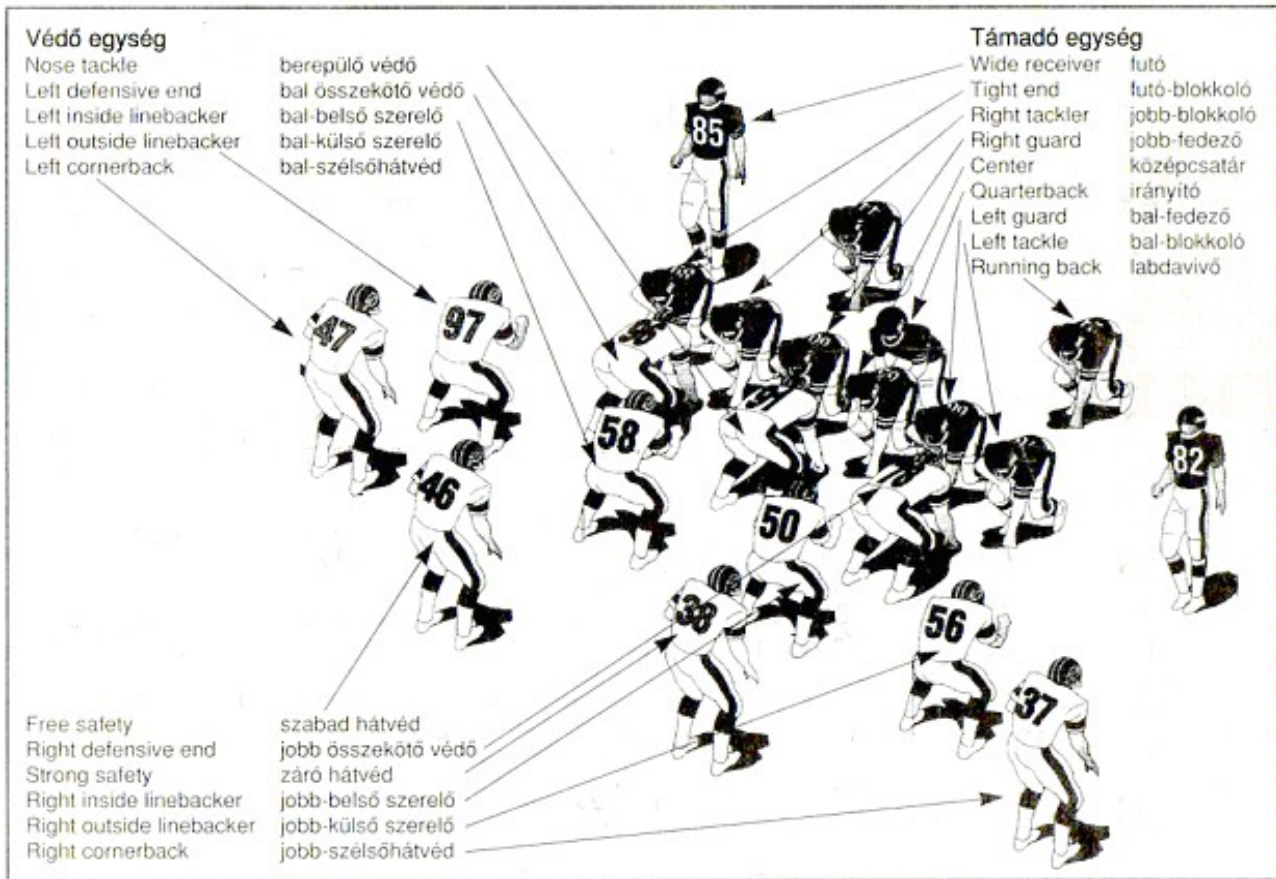

Ez, ugyebár, kábé egy évtizeddel ezelőt még korántsem volt így.

Sőt, emlékszem, húsz éve gyakorlatilag alig hallott az ember mifelénk magáról asportágról, mármint sportszakmai dolgokat. Maximum hollywoodi mozikban lehetett látni a focertőt élesen eltérő football jeleneteit, szereplőt, amely észlelések azonban sokkal inkább erősíteni voltak hivatottak az elítéléteket, semmint semlegesíteni azokat.

Magyarul az ember a vásznon is azt láthatta, amit amúgy gondolt: hogy ez egy hülyeség.

(Valójában a helyes szó a "baromság", ma is jőpáran ezt használnák, amikor szóba kerül társaságban a téma; de mi itt mellőzzük az erősebb, durvább kifejezéseket.)

Körülbelül húsz éve - az időpont-meghatározás azért érdekes, mert valamikor a kilencvenes évek elején-közepén kezdtek némi teret nyerni a magyar nyelvű napilapos tájékoztatásban a tengerentúli profi sportágak, köztük a tojáslabdás játék hírei, eseményei, szereplői. Nevezetesen: a Nemzeti Sport önálló, rendszeres rovatot szentelt az ügynek. Ennek állandó szerzőjét Török Péternek hívták, s nem tudom, de feltételezem, hogy kellett legyenek komoly személyes élményei a tárgyban, azon túl, hogy bizonyára olvasott angolul és járatta a megfelelő amerikai újságokat, hogy információkhoz jusson. (Erre más mód nemigen lehetett az időtájt.)

Szóval? írkált érdekes, színes, akkor még nem ezzel a szóval illetett, de valószínűleg hangvétele bulvárosi riportokat a kapitalisták körülhóborjairól, egyszersmind milliárd dolláros bizniszeiről. Az általa alkalmazott megközelítésben folyton keveredett, de legalábbis egymás mellett volt megfigyelhető a sportrajongói áhítat a nagyszerű teljesítmények, a pályákon küzdő gigászok, s egyáltalán, a nagyszerűen működő bajnoki rendszerek és szórakoztatóipari produkciók iránt, valamint az ugyanezek iránt érzett és sugallt undor, megvetés, maró gúny. Utóbbival mindig bőven meg volt töltve Török kolléga tolla.

Különösképp elemébe került a szerző, amikor a magyarországi televíziós piac kinyílásával lakásainkba is betörték az égi csapatnák, vagy prózaiban, saját szemünkkel láthattuk végre a képernyőn, miket szeretnek annyira ezek az amcsik. Voltak magyar, vagy legalábbis nálunk is elérhető külföldi adásokban NBA- és NHL-közvetítések, s ha akkoriban NFL-t még nem nagyon láttunk, legalább olvasmányélményként ismerőssé vált Joe Montana és társai neve.

Így O.J. Simpsoné is.

Nota bene, övé első sorban nem azért.

Hanem 1. mert a mozi vígjátékok történetének egyik legsikeresebb szériájában jellegzetes mellékszereplő alakított (Nordberg nyomozó), több epizódban, 2. mert vagy megölte a feleségét, vagy nem.

Utóbbiról itt most nem mesélnénk sokat: egyrészt mindenki ismeri a sztorit, másrészt mindenről szól, csak sportról nem (a Sárga Lapokkal ellentétben), harmadrészt mert mindjárt megteszi helyettünk a Labdarúgás című hetilap "amerikai tudósítója".

Török Péter barátunk a színes magazinocská 1994. júliusi számában vállalkozott arra, hogy leszedi a keresztvizet a rajongóit és általában a sportbarátokat önmagából, de talán kicsit a sportból, a sportolók általános kultuszából is

kiábrándító sztárról. Nyilván nem akadályozhatta ebben, hogy az egykori *running back*, későbbi médiaszereplőt utóbb a bíróság nem találta bűnösnek, azaz büntetendőnek - nagyjából az agyonfizetett szuperüggyvédek behatására -; a mi lelkes riporterünk idejekorán meghozta a maga ítéletét. Jellegzetes stílusából következően pedig ezek az (el?)ítéletek nem álltak meg a *vélemény* szintjén - olvasóinak szigorúan mindig azt *kell*ett gondolniuk minden történésről és összefüggésről, amit ? akart, hogy gondoljanak.

Mindennek a szerző hét teljes oldalt szentelt, képekkel gazdagon tarkítottan. Hogy mennyire új és ismeretlen volt az a világ, amelyet a közéleti lapok, tévéhíradók hírei nyomán a Simpson-ügy mélyebb háttérét bemutatva a magyar érdeklődők elé tárt, jelzi, hogy még elemi sportági tévedések-tévesztések is simán belefértek a szövegbe. Nemigen szúrta ki azokat senki itthon 18 esztendővel ezelőtt...

Most azonban, amikor immár hét éve tíz-, sőt, talán százazrek nézik hétről hétre a *Sport TV* NFL-közvetítéseit, az NFL.com összefoglalóit, játsszák a Fantasy-játékokat, olvassák az NSO s más orgánumok szakirányú cikkeit, blogokat, rajongói portálokat, továbbá ezek próbálták ki az elmúlt évtized során maguk is az amerikaifocit - nos, minimum megmosolyogtató Török Péter egyik-másik elszólása. Csak a *kedvencemet* emelném ki: a harmadik oldal képaláírásában érhető tetten.

A 32-es trikót visel? O.J. a valaha élt leggyorsabb hátvéd volt és majd' annyi gólt ért el, mint a legmenőbb csatárok.

Aki ilyet leír, nemigen lehet tisztában a football alapvetéseivel sem. Körülbelül ugyanaz a helyzet vele, mint a tévésorozatok, mozifilmek magyar szinkronjainak tipikus, felkészületlen fordítóival, akik *quarterback* helyett szinte minden esetben "hátvédet" mondatnak a szinkronszínésszel... Amennyire pedig az irányító (QB) a focicsapatok támadó alakzatához tartozik, olyannyira meghatározó tagja annak a másik back, a RB-nek rövidített *running back*. Aki magyarul a futó (? veszi hóna alá a labdát, hogy elretörjön vele). Azok, akiket hátvédnek nevezünk - a megszokott magyar sportterminológia szerint is -, éppen hogy vele, velük szemben állnak, az ellenfél soraiban.

Szóval aki annyi, de annyi sok *gólt ért el* - a pontosan maga a csatár, a legmenőbb csatárok egyike. Mellesleg a "csatár" szót egyáltalán nem használja senki az amerikaifutball-életben. De ebben a tekintetben most O.J. tényleg ártatlan.

(A kicsinyítve betett illusztrációk rákattintva nagyobbak lesznek, akkor pedig a jobb-klikk menüből a Kép megjelenítése parancsra még nagyobb, jól olvasható méretben jelennek meg.)

Labdarúgás, 1994. július

<http://sargalapok.blog.nepsport.hu/> - A Flag Polgári Magazin partnere

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló